జెట్టి

1

బయట సన్నని జల్లు పడుతున్నది. లోపల గాలిలేక ఉక్కపోస్తున్నది. కొంప ఇరుకుకొంప. పదివేల కల్పాల నుండీ కాలగమనం స్తంభించిపోయినట్లుగా వుంది.

తండ్రీ కొడుకులమధ్య సంభాషణ సాగలేదు. వాళ్ళిద్దరూ అజానుబాహులు. జెట్టీలు. తరతరాలనుండీ తమను పోషిస్తున్న ప్రభువుల వీరసేవలో వారి కండరాలు పిరికితనాన్ని మరిచిపోయినవి. ఉష్ణకాసారంవలె వుడుకుతున్న వాళ్ల రక్తం గదిలోని విషమ ప్రతిష్టంభనలో సంచలనమే పోగొట్టుకొన్నట్లున్నది.

ఆ యింట్లో దీపం లేదు. నరశింహులు జెట్టీ - నిప్పురాయికొట్టి ఆరిపోయిన పచ్చిఆకు చుట్ట తిరిగి వెలిగిస్తున్నాడు. నిప్పురాయి మెఱుగులో అతని పలితకేశాలు బంగారంవలె మెరిసినవి. కొడుకు పొంత కుండపక్కనే మునిగాళ్లమీద కూచుని పొయ్యిలోకి పుల్ల లెగదోసి మంటజేస్తున్నాడు. అతని ముఖం తూర్పుకు. తండ్రి ముఖం పడమటకు. తడిపుల్లలు మండక పొగతో వేధించినప్పుడు, పొయ్యిమీద కుండలో కళపెళ అగిపోతున్నది. కుండలోని గిద్దెడంటే గిద్దెడే మెరికలు దంచగా వచ్చిన బియ్యపుగింజలు. కాని కుండ నిండుగా గంజి వస్తుందని పొగలో, విషవాయు స్తంభనలో రెండు మానసిక సంఘర్షణలలో-బరువుగా, బిరుసుగా, దురభిమానపు మూర్తిగా, నిరాశాదేవతమంటపంగా మారిన ఆ యిరుకుకొంప ఒక తాత్కాలిక ఆశతో - కాలగమన స్తంభనను ఛేదింపజూస్తోన్నది. కాని పొగను భరించలేని వీరరాఘవులు జెట్టీ కళ్లు మండిపోతున్నవి.

విసుగుపుట్టి పెద్ద జెట్టి చుట్ట పారవేయబోయాడు. కాని అతని చెయ్యి వెనుకకు లాగింది. చిన్న జెట్టి, కడుపుమంటతో కుండ బద్దలు చెయ్యబోయాడు. కాని అతని మనసు వెనుకకు పీకింది. అతడు బొంగు వూదుగొట్టాన్ని కింద పారేశాడు. కుండలో గుడబిడ, గప్పునలేచిన మంటతో పాటు, తిరిగిసాగింది. కాని జెట్టీలమధ్య [illegible] కారు. ఆకలి, రక్తం, శౌర్యం వాళ్ళిద్దరూ పంచుకొన్న పొత్తు సొత్తులు.

ఉండివుండి జెట్టి నరశింహులు మత్తిఆకు పొరగా చుట్టిన చుట్ట దూరంగా విసిరివేశాడు. కొడుకు పక్కకు తిరగకుండానే- "రాజావారు కబురు పంపించారు" అని విషవాయువులోకి తన ఆత్మను వదిలాడు.

పగత్రాచువలె పొగగొట్టాన్ని వూదాడు చిన్న జెట్టీ వీరరాఘవులు. అతడు తండ్రిమాటకు ఊఁ అనలేదూ ఆఁ అనలేదు. కాని ఆ మాటలు పదివేల కల్పాల నిశ్శబ్దతనూ, విషమప్రతిష్టంభననూ భంగపరచగలిగినవని అతనికి తెలుసు.

కాని అతడు సమాధానం చెప్పలేదు. అన్ని నాళాల్లోని రక్తం జివ్వున అతని హృదయమండలంలోకి లావావలె దూకింది.

పెద్ద జెట్టీ మళ్ళీ మెల్లగా అన్నాడు.

మునిపల్లె రాజు

"చిన్న దొరవారు సీమనుంచి తిరిగి వచ్చారట" ఊఁ లేదు ఆఁ లేదు.

"యువరాజావారికి షికారీ నేర్పాలని కబురు" ఊఁ లేదు ఉప్పురాయి లేదు.

"పడమట అడివిలో చిరుతను మాటు పెట్టాలని సెలవయింది."

ఆ గదిలో హఠాత్తుగా ఒక ఉరుము వురిమినది.

"ఆ గాడిదలమాట నాదగ్గర తేవద్దని లక్షసార్లు చెప్పాను."

"వాళ్ల ఉప్పు తిన్నాంరా - వీరన్నా."

"ఆ మాటే కుయ్యొద్దన్నాను. ఎవరిదా ఉప్పు మనం తినటానికి? మన ఉప్పు మనం తిన్నాం. ఎవరి ఉప్పుతింటే అమ్మ అట్లా కుక్కచావు చచ్చింది? ఎవరి ఉప్పుతింటే మనకీ గతిలేని గంజీ యివ్వాళ కరువైంది? ఎవరి వుప్పుతింటే నీకు కొయ్యకాలు దొరికింది'?"

జెట్టి నరశింహులు కండరాలన్నీ ఉబికిపోయినవి. చీకటిలోగూడా అతనికి అద్దంలోలాగా తన ముఖబింబం కనిపించింది. అది కందగడ్డ. ముదిరి ఎర్రబారిన నలుపు కందగడ్డ. ఆ మాటలు అతని జీవితపు సంహార ధరిత్రి. నిలవలేక అతడు కదిలాడు. ఒక కాలు బరువుగా కదిలి శబ్దం చేసింది. అది కుంటి కొయ్యకాలు.

బయటి జల్లు వానకింద మారింది. ఇంట్లో నిశ్శబ్దం తిరిగి మానవుల బహిఃప్రపంచంమీద అధికారం చలాయించింది. పొయ్యి త్రాచుపాము బుసలు కొట్టటం మానింది. పొయ్యిముందున్న మనిషి పళ్లు పటపటలాడలేదు. ఇటు కొయ్యకాలు కదిలి కటుశబ్దం చెయ్యలేదు. ఊర్ధ్వలోకపు అక్షౌహిణి జనుల ఏడుపువలె వాన శబ్దంచేస్తున్నది. పొయ్యి ఆరిపోయినట్లుంది. పైన బూడిద. లోపల నిప్పు.

వీరరాఘవులు రెండు ముంతల్లో గంజి పోసి ఒకటి నిట్టాడి స్తంభానికి దగ్గరగా వుంచి ఒకటి ముందుంచుకొన్నాడు. రెండు ముంతలనుండీ భూదేవి ఆవేదనవలె ఆవిరి పైకొస్తున్నది. చిన్న జెట్టీ గంజి వూదుకొని ఒకసారి చప్పరించాడు. అందులో ఉప్పులేదు.

అడివిలో మానులరాపిడివలె అతను పళ్లు కొరికి దిగ్గున లేచాడు. చీకట్లో చూరులో చేతులుపెట్టి రెండు మూడుచోట్ల వెతికాడు. తిరిగి పొయ్యిలోకి తొంగిచూచి వూది ఒక మోడుపుల్లను కాగడాగా చేశాడు. ఈమాటు అతనికి చూరులో వుప్పు పొట్లాం కనిపించింది. కాగితంమడతలు ఓర్పులేకుండా గబగబా విప్పాడు. అందులో చారెడు వుప్పుగూడా లేదు. అతడు పొట్లాం నిట్టాడిదగ్గిర ముంతలో విదిలించి తిరిగి తన ముంతముందు చతికిలబడ్డాడు.

ఒక్క నిట్టూర్పు విడిచి కొయ్యకాలు కదిలింది. అప్పుడే బయటినుండి వీస్తున్న చలిగాలికి ముంతలో ఆవిరి పైకి రావటం మానింది.

"అదిగాదురా వీరన్నా"

కొడుకు మాటాడలేదు. పెద్ద జెట్టి ఒక చేత్తో నిట్టాడి అందుకొని మెల్లగా ముంత అందుకొని, ఆవురావురున రెండు గుక్కలు తాగాడు. కొంచెం ఆగి, వుప్పు కరిగేట్లుగా ముంతను గుండ్రంగా కదిలించాడు.

"జరిగిందేదో జరిగిపోయింది. నీకా పని దొరక్కపోయె. చివరికి గుర్రాల మాలీసు చేద్దామన్నా రాజాగారి గుర్రాలన్నీ పట్నంబోయె. నాకు వెనకటి ఓపిక వుండి చచ్చిందంటా? ఈ షికారీకి పోయొస్తే పది డబ్బులు దొరుకుతై. ఇంతలో నీకు పని దొరక్కపోదు."

కొడుకునుండి ఒక్కమాటగూడా రాలేదు. అతను గంజి చప్పరిస్తున్నాడు.

"నీతోడు. కానికాలం వచ్చింది. ఈ ఒక్కసారికి పోయిరానీ."

కొడుకు మాటాడదలుచుకొన్నాడు.

పెద్ద జెట్టీ ముంతలో గంజి అడుగునబడింది. వీరరాఘవులు ముంత తరగలేదు.

"యువరాజావారు మంచి సరసుడు. చిన్నప్పుడు సామీ, తుపాకి నీతోపాటు గదరా నేర్పింది? ఏం దర్జా మనిషి! నువ్వెరగవూ?"

కొడుకు ఒక్కటే ప్రశ్న వేశాడు.

"అమ్మకు దొంగతనం అంటగట్టి కాసా వాళ్లు చావమోదుతుంటే ఏ దర్జాపురుషుడు అడ్డం వచ్చాడు?"

ఆకాశంమీది అమరలోకాలన్నీ ఒక్కసారి శోకించినట్లుగా, రాత్రి గభీరతలో, ఊర్ధ్వలోకాల అశ్రువులు ఆకాశానికి చిల్లులు పొడిచినవి. అంతకంతకూ వాన పెద్దదవుతూనే వున్నది. అన్నవలె చలిగాలి ఆసరా వచ్చినది.

ఒక్క వాక్యం. ఒక్క ప్రశ్న. ఒక్క దురంత కఠిన సత్యం. ఒక్క కుటుంబం. ఒక్క ఇల్లాలు. ఒక్క కొడుకు. ఒక్క తండ్రి. ఒక్క దురన్యాయం.

పెద్ద జెట్టీ పెల్లుబుకివచ్చిన క్రోధాన్ని దిగమింగుకొన్నాడు. ఎవరా మానవమాత్రుడు తనముందింకా ఆ ప్రశ్న తర్వాతగూడా బ్రదికున్నది? తనకొడుకు. తన రక్తాన్ని, కండరాల్ని, నరాల్ని, పోలికల్ని పంచుకొన్న తన కొడుకు. కన కనే బ్రదికాడు.

"మాట యిచ్చాన్రా వీరన్నా! నామాట విను. ప్రభువులతో పని. సాధించి చేసేదికున్న. కలో గంజో తాగి బతకాలి."

కొడుకు ముంతఎత్తి సూటిగా స్తంభాని కేసి గిరవాటు వదిలాడు. ఆకాశపు శోకానికి ఈ మానవుల అంజలి యిది.

"మాట యిచ్చావ్‌గా - పో. పో. పో. వాళ్ళ గులాంవిగా. నీవు పుట్టలేదను కొంటా. ఇంత పిరికిగుండెకు, యింత నీచుడికి తిరిగి నేను పుట్టను. నీకూ నాకూ యింతే చెల్లు. పో. పో."

వీరన్న చీకటివానలోకి గంతువేసి దూకాడు. పైనున్న శోకతప్తులు అతన్ని పిలవలేదు. కిందున్న చీకట్లో అతడు మాయమైనాడు. గంజికుండ పెంకులు పెద్ద జెట్టీ మంచికాలుకు గుచ్చుకొన్నవి. అతడూ వానలోకి తొంగిచూశాడు. తను ఊర్ధ్వలోకపు శోకాతురుల ప్రతినిధిగా గంజిముంతను వానలో పెట్టాడు.

2

పెద్ద జెట్టీకి పిలుపు వచ్చింది.

"దొరవారు తయారుగా వున్నారు. యూనాదులు పొద్దున్నుంచీ పడిగాపులు గాస్తున్నారు. ఏమయ్యాఁ, ఎంత జెట్టీ వయితేమాత్రం యింత తల బిరుసా? పద పద"

దీనితో
సమానమైనది
ఏదియును లేదు
బ్రూక్‌లాక్స్
ప్రపంచ మంతటా ఆదరణ పొందిన
చాకొలెట్ విరేచనకారి.

రుచికరమైనది.

పిల్లలకు
పెద్దలకు

ఒకే రాత్రిలో
మలబద్ధకాన్ని
పోగొట్టుతుంది

నకిలీలకు మోసపోకండి!

వెస్టుమినిస్టర్ లెబరేటరీస్ లిమిటెడ్, లండన్
వారిచే బ్రూక్‌లాక్స తయారు చేయబడి
8 లేక 24 బిళ్ళలుగల
ఎర్ర డబ్బాలలో ఎల్లప్పుడు ప్యాకుచేయబడును.

2 బిళ్లలు | ఖరీదు | 3 అణాలు

వ్యాపార వివరములకు
ఓరియంటల్ మర్కెంటైల్ ఏజెన్సీ,
పోస్టుబాక్సు నెం. 10

★ జెట్టీ ★

పిలుపు!

"తను మాటుపెట్టిన పులిముందు నుంచుని తుపాకితో ఫోటో తీయించుకొని పేపర్లలో వీరులుగా వెళ్లికెక్కే ప్రభువుల పిలుపు వచ్చింది. నరసింహాలు జెట్టి కొయ్యకాలు తిరిగి శబ్దం చేసింది. ఉక్కుభీముణ్ణి లక్కతుంపుల నుగ్గుగా ధృతరాష్ట్రునివలె తను ఆ పిలుపు తెచ్చినవాని పీకను నులిమివేయగలడు. కాని అది దొరలపిలుపు. అది కడుపు పిలుపు. అది ఆ యింటి ఆకలి పిలుపు. ఆ సంగతి పెద్ద జెట్టీకి తెలుసు.

అతను నులకమంచంలో మూలుగుతున్న కొడుకువంక చూశాడు. ఆ చీకటిలో, వానలో కలిసి తడిసి జ్వరతీవ్రతలో, ఊపిరితిత్తుల ఎగశ్వాసల తన కొడుకు యింటికి రాకపోయినా బాగుండును. కాని తన కొడుకు. తన యిల్లు. తన పొత్తుసొత్తు. వచ్చి ముక్కి నులకమంచంలో దగ్గుతున్నాడు.

అతడు కొడుకువంక చూశాడు. అతని కుంటికాలు అడుగెత్తి అడుగువేసి పిలుపు తర్వాతి నిశ్శబ్దాన్ని భంగంచేసింది. ఎవరు తను? యుధిష్ఠిరుడా? ధృతరాష్ట్రుడా?

కొడుకు దగ్గు తెరవచ్చి పోయింది. అతడు పెద్దమూలుగు మూల్గాడు.

"పోయిరా బాబ్బా!"

పెద్ద జెట్టీ చిన్న జెట్టివంక చూశాడు. తండ్రి కొడుకువంకకు తిరిగాడు. నరసింహాలు వీరరాఘవుల్ని తేరిపార చూశాడు. ఆ మాటలు ఆకాశాన్నుంచి వూడిపడలేదు. భూమి బద్దలై అశాంతవచనం వినబడలేదు. అది తన కొడుకు కంఠం. అది తన కొడుకు వాక్యం. అది ముక్కి నులకమంచపు దగ్గునుండి వచ్చింది. అతని కొయ్యకాలు ముందుకు సాగింది.

అతను డప్పుల యానాదులతోపాటు జీపులో కూర్చున్నాడు. వెనకవస్తున్న క్యాడిలాక్‌లో యువరాజావారు, పట్నంనుంచి భోగంవాళ్ళకోసం వచ్చిన ఆయన రసికమిత్రుడూ. చిఱుత పసిగట్టో, దెబ్బతినో యీ యువరాజా దొరనే కబళించబోతే తన ప్రాణం అడ్డువేసి ప్రభురక్షణకు పూనుకోవాలి. అడివిలో ముల్లు విరగకుండా యీ పాలబుగ్గల ప్రభుబిడ్డను తను కాపాడాలి. కాని తను, ప్రాణరక్షకుడు, దొరలప్రక్కనే కూర్చోను అర్హుడుగాడు. అతని హృదయం కమిలిపోయింది. నులకమంచంముక్కిలోని మూల్గుల కొడుకు, దుమ్మును చీల్చుతున్న జీపుకారు అద్దంలో కన్పించాడు. ఆనాటి రాత్రి చీకటివలె అతని హృదయం నల్లనైపోయినది. ఆనాటి రాత్రి చీకటివలె అతని హృదయాన్ని నల్లని తలంపులు పెనవేసుకొన్నవి.

అడివికి మైలుదూరంలోనే ప్రభువులు కొట్టించిన మట్టిడొంక గూడా మాయమైపోయింది. అక్కడే కార్లాగినవి. కను చీకటి పడలేదు. జెట్టీ నరశింహాలు జీపుదిగి చిన్నదొరకు అభివాదం చేశారు. చిన్నదొర సిగిరెట్టు పారేసి డ్రైవరును సంబోధించాడు.

"ఎవ్రరా యీ కుంటివెధవను మనతో తోలింది."

డ్రైవరు సమాధానం అతను - పెద్దజెట్టీ - వినలేదు. చిన్నబాబులు తనను మరిచిపోయారేమో.

"ఈ దాసుడు తమకు చిన్నతనంలో తుపాకివేత, సాము నేర్పాడు దొరవారూ!"

ఈ గురుసమానుడి మాట చిన్నదొర చెవిని దూరలేదు. రాత్రి అనుభవించవలసిన పశుభోగాలు భంగమైపోయాయని కుళ్ళుతున్న పట్నం స్నేహితుణ్ణి అతడు సముదాయిస్తున్నాడు. కుంటి వెధవ.

చిఱుతను చుట్టుపెట్టటానికి అన్ని సన్నాహాలు పూర్తిఅవుతున్నై. కాని పెద్ద జెట్టి హృదయం ఆ విషయంలో సన్నాహం కావటంలేదు.

కుంటివెధవా? శత్రురాజులు దండెత్తి వచ్చినప్పుడు ప్రభువుల ప్రాణాన్ని, అంతఃపురాల మానాన్ని, బొక్కసాల సంపదనూ - కాపాడిన వీరజెట్టీల సంతతివాడు. మల్లయుద్ధాల్లో సంస్థానపు గెలుపు జెండా ఎత్తిపట్టిన యోధుడు. ఈ కుంటికాలెందుకు వచ్చింది? ప్రభువులు తమవన్న అడవుల్ని ఆటవిక వీరులు కొల్లగొట్టకుండా ప్రాణాలొడ్డి పోరాడిన పంతాల్లో నేనా? మన్యపు చలిజ్వరాల్లో, నాలుగు నారికురుపుల్ని మరిచిపోయి, అహర్నిశలు ఈ ప్రభువుల ఆస్థి కాపాడి దేవిడీలో తిన్న తిండికి పదింతల సేవను సమర్పించిన సేవకుడు తను గాదా?

కాని యీ భీష్మాచార్యులకు, ఈ ద్రోణాచార్యులకు, ఈ అశ్వత్థామలకు పట్నపునీతి అబ్బిన కొత్త రాచరికంలో కాసావాళ్ళకున్న గౌరవం లేదు. ప్రభువుల రాడీ కారుడ్రైవర్ల ప్రతిపత్తి లేదు. ప్రజలనుండి దోచుకొన్న భూము లమ్ముకొని పట్నాల్లో ఫాక్టరీలూ, పందెపు గుఱ్ఱాలు కొన్న ఈ కొత్త రాచరికం కోటల్లో, దేవిడీల్లో అంగరక్షకుల పురాతన గృహాల్లో గూడా తలదాచుకోకుండా తరిమివేసింది. ఎవరీ కుంటివెధవా? వీరుడు. యోధుడు. గురుసమానుడు. ప్రాణరక్షకుడు. ఒకప్పుడు ప్రజాశత్రువు. ఇక - ప్రభు భక్షకుడు. భీష్మాచార్యుడు గాదు. శిఖండి. రావణాసురులకు విభీషణుడు. ధృతరాష్ట్రుడే గాని యుధిష్ఠిరుడుగా తను చచ్చిపోలేదు. తను అశ్వత్థామ. ఈ కౌరవ సంతానంనుండి ఏనాడో బయటబడ్డాడు. వానలో కొడుకన్నమాట తన వేదం. తన లక్ష్యం. తన ధర్మం. ప్రభుసేవలో పడిపోయిన తన పూర్వుల గోరీలకు ఇక రక్తాంజలి. తరతరాలు రైఫిల్ పట్టిన తమ నిరంకుశత్వానికి యిక ధర్మరక్షణ కర్తవ్యం. పులినుండి పులులు. దుమ్మునుండి మానవులు. రక్తంనుండి కొత్త రక్తం. వీరులనుండి వీరులు.

3

చీకటి పడుతున్నది. మబ్బులనుండి విడిన చంద్రుడి మూగవెలుతురు అడివి సాంద్రతమీద వాలి వాపోతున్నది. వేటకు కావలసిన మాటులన్నీ జెట్టి నరశింహాలు ఏర్పాటు చేశాడు. ఏభైగజాల దూరంలో చిన్న నీళ్లదొరువు ఒడ్డున ఎండి చిగురిస్తున్న చెట్టుకు మేకను అంటగట్టారు. దొరువు కెదురుగా చింతచెట్ల చాటులో

ఉచితము

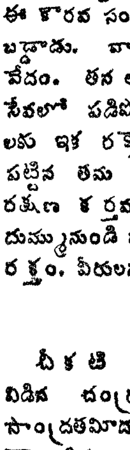

వెంట్రుకలను నలుపుగా చేయు మా నెం 501. (రిజిష్టర్డు) నూనె వాడిన యెడల ఏ రకమైన జుట్టు గూడా నల్లబడి పోవును. ఎల్లప్పుడూ నల్లటి వెంట్రుకలు మాత్రమే పెరుగుచూనుండును. రాలిపోయెడి జుట్టును ఆపి కాంతివంతముగాను, ఉంగరాలుతిరుగునట్లుగాను చేయును. సీసా 1-కి రు. 2-8-0 లు—ఒకరికి పూర్తి వాడకం 3 సీసాలు రు. 6-8-0 లు. దీనిని వ్యాప్తిలోనికి తెచ్చుటకు ప్రతి సీసాతోను గట్టిదనమునకు, అందమునకు 16 సంవత్సరముల హామీ యివ్వబడిన ఒక చేతి గడియారము, ఒక న్యూగోల్డు ఉంగరము ఉచితంగా పంపబడును. ఒకేసారి మూడు సీసాలను తెప్పించుకొనువారికి 6 చేతి గడియారములు, 6 ఉంగరములు. కేవలం ఉచితంగా పంపుదుము. సుందరముగా లేనిచో ఖరీదు తిరిగి యివ్వబడును.

SANYASI PHARMACY,
Circular Road (A. P. M) Shahdara, Delhi.

మంచె గట్టిపున్నది. మంచెమీదికి చిన్న దొర నెక్కించి జెట్టి చిన్నగొంతుతో చిఱుత వేటలోని లోతుపాతులు వ్యక్తం చేస్తున్నాడు. యువరాజాగారి పట్నపు మిత్రుడు నిషా సీసాలతో డ్రైవరుతో పాటు కారు దగ్గిరే నిలిచిపోయాడు. ఆయన అసహాయులైన అబలలను బలాత్కరించటంలో అతి ధైర్యశాలి. కాని చిఱుతపులుల వేటలో గాదు. మంచెకింద రెల్లుపొదల్లో డప్పుల యానాదివాళ్లు నాలుగు మూలలకూ చెదిరిపోయి నక్కివున్నారు. చిఱుతను అయోమయపరచటానికి వాళ్లు ఒక సమయం చూసి డప్పులు మోగిస్తారు.

మేకను పొట్ట బెట్టుకోటానికి వన్నెల మెకం వస్తుంది. దాన్ని భక్షించి దొరువులో నీళ్ళు తాగబోతుంది. ఆ మధ్యలో దానికి తుపాకిగుండు తగులుతుంది. ఇంతలో నలుమూలలనుండి డప్పులు మోగుతాయి. దానికి శత్రు వెక్కడున్నాడో తెలియక తబ్బిబ్బు పడుతుంది. దారీతెన్నూ తోచదు ఇంతలో ఇంకొక దెబ్బ. ఢాం!! అంతే. ఇదీ ప్లాను.

"ఇప్పటినుండే ఆ స్థలాన్నంతా పరిశీలించి అవగాహన చేసుకొని గురి సరిజూసుకోవాలి" అని జెట్టి యువరాజా దొరవారి చెవిలో చెప్పాడు.

"మనిషివాసన దక్కిందా ఇక అంతు దొరకదు!"

యువరాజా తను సీమలో కొనితెచ్చిన జోడుగుళ్ళ ఆస్ట్రియన్ తుపాకి తెచ్చాడు వేటకు. పెద్ద జెట్టికి వెనకటి రోజుల్లో బహుమతిగా పొందిన మొదటియుద్ధం నాటి ఇంగ్లీషు ముతకరకం తుపాకి వుంది. కాని అది డజను మెకాల మెదడులు చీల్చిన ఆయుధం. అంతా నిశ్శబ్దం.

చిన్నదొరగుండెలో మోతలు జెట్టికి వినబడుతున్నవి. దొరవారికి యిందాకటి వేళాకోళం పోయింది. జెట్టి తను ప్రాణప్రదంగా యిన్నేళ్ళనుంచీ శుభ్రపరిచి పోషించి దాచిన తుపాకి వంకకు చూశాడు. దానిబారు మంచె చీకటిలో నిగనిగలాడుతున్నది. చిన్నదొర హృదయస్పందనం ఆస్ట్రియన్ జోడుబార్ల తుపాకి నుండి ప్రసరించి, తన మొద్దు తుపాకి బారు నుండి సరాసరి తన హృదయానికి తగులుతున్నది. అంతా నిశ్శబ్దం.

అతనికి హఠాత్తుగా తనపేరు స్మృతికి వచ్చింది. తనపేరు జెట్టి నరశింహులు. నరశింహావతారంలో హిరణ్యాక్షు హిరణ్యకశిపుల వధ జరిగి, ప్రహ్లాదుల రక్షణ జరిగింది. కాని అతను పానకపు గుండలు అసంఖ్యాకంగా తాగిన మంగళగిరి నరశింహస్వామిలాగె కదలక కూర్చున్నాడు.

అతను హఠాత్తుగా అన్నాడు - "బాబూ, తమ పేరేమిటి?" యువరాజా గజం పొడుగుగల తన బిరుదుల పేర్లపట్టీ చదివాడు. అంతా చెప్పి, "నా పేరెందుకు?" అని ప్రశ్నించాడు. జెట్టి "ఊరికే నే - ప్రభువులకు చిన్నప్పుడు తుపాకి వేత నేర్పించినప్పుడు ఎప్పుడూ అడగలేదు. అప్పుడు తమరు చిన్నవారు." అంతా నిశ్శబ్దం.

దూరాన రెల్లు దుబ్బులముందు ఒక నీడ కదిలింది. చిన్నదొర జెట్టిని తాకాడు నిశ్శబ్దంగా. యువరాజా చెయ్యి వణికిపోతున్నది.

"చిఱుత"

"కొంచెం ఆగాలి" అంతా నిశ్శబ్దం.

నీడ పెద్దదైనది. తర్వాత ఆకారం కనపడ్డది. ఆకారం అరుస్తున్న మేకవైపు నడిచింది.

మరొక క్షణంలో ఆకాశపు హృదయాన్ని ఛేదిస్తూ ఒక అసహాయ ఆర్తనాదం వినిపించింది. ఈ గురన్యాయాన్ని భిన్నురాలై తలవంచి అడివి దిక్కులేక పరికించింది. కాని ఆ మూలనుండి ప్రతిధ్వని ఆ ఒంటరి ఆర్తనాదానికి బదులు చెప్పింది. అంతా నిశ్శబం.

మంచెమీది మనుషుల కళ్ళు మెరిసినవి. వాళ్ల ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసాలు ఆగినవి. వారి తుపాకి బారులు కూడా మెరిసినవి చీకటిలో. దురన్యాయాన్నీ, ప్రకృతి ధర్మంలో లిఖించిన సమన్యాయాన్నీ, మానవ న్యాయం విచారించనున్నది

జెట్టి నోగుల్లో నోరుపెట్టి "తమరు" అన్నాడు. కాని ఆస్ట్రియన్ జోడు బార్ల తుపాకి కదిలిపోతున్నది. చీకటిలో యువరాజా ముచ్చెమటల బిందువులు ముఖంమీద తళతళలాడుతున్నవి. జెట్టి మోచేతితో పొడిచి "ఊఁ" అన్నాడు.

మంచెనంతా కదిలిస్తూ మెఱుపు మెరిసి "ఢాం" అన్నది. కాని అది మెకానికి తగలలేదు. వణుకుతున్న చేతులు గురితప్పి నీటిలోకి గుళ్లు విడిచినవి. ఇక నిశ్శబ్దం లేదు నియంత నాందీవాక్యంవలె భయంకరమైన గాండ్రు వినిపించింది అష్ట ప్రజాపతుల యజ్ఞశాలలోని వాయిద్య గోష్టివలె నలు మూలలనుండీ డప్పులు పిక్కటిల్లినవి

చిఱుత పిరుదులు తిప్పి మంచెకు సూటిగా చూసింది అక్కడే నరుడివాసన. గాండ్రించి ఒక్క దూకు దూకింది. యువరాజా ఒక్క క్షణం నిలవలేదు. తుపాకి వదిలివేసి మంచెనుండి వెనుకభాగానికి ఒక్క ఉడాయింపు దూకు దూకాడు.

జెట్టి ఊపిరి పీల్చుకోలేదు.

"ఢాం"

మువ్వన్నెల మెకం మూడు చుట్లు తిరిగింది. జెట్టి రెల్లుదుబ్బుల్లో గుచ్చిన బల్లెం తీసి ఒక్క గిరవాటు వేశాడు. అది మెకానికి భూమికీ ఇరుసుగా గుచ్చుకున్నది. అంతా నిశ్శబ్దం. తప్పెటలు ఆగిపోయినవి.

పెద్ద జెట్టి ఊపిరి పీల్చుకొని మంచె వెనుకకు చూశాడు. దూరం పోలేక పరుగిడుతున్న చిన్నదొర తెల్లచొక్కా కనిపించింది. నరశింహులు తుపాకి లంకించుకొని రెల్లు తలలమీదుగా గురిచూశాడు. దూరపు ప్రతిధ్వనికి వణికి తలలు వంచింది. ఢాం... ఢాం... ఢాం ... తెల్లచొక్కామీద నీడ కనిపించింది. భూమి కొరిగిపోయింది.

జెట్టి మంచె దిగి చచ్చిన చిఱుత పక్కన ఒక క్షణం కూర్చున్నాడు. దాని డొక్కలోని బల్లెం లాగి దొరువులోకి విసిరివేశాడు. యానాదులంతా కొర్లవద్దకు పలాయనం చేశారు.

ఆ తెల్లవారుజామునగాని పెద్ద పోలీసు బందోబస్తు అతన్ని చుట్టుముట్టలేదు. అతడు చిన్నదొర శవం పక్కనే కూచొని వున్నాడు.

లాంతరు వెలుతురులో అతడు పోలీసులను తన ముఖం చూడనిచ్చి చేతులు ముందుకు చాచి అన్నాడు—

"నా పేరు నరశింహులు. నేనే చంపింది. అరెస్టు చెయ్యండి."

4

పెద్ద జెట్టిని ఉరితీస్తారు.

కాని ఆ వుదయం అతనివద్దకు కొడుకును తీసుకొచ్చారు. అతను వూపిరితిత్తుల నుండి దగ్గటం లేదు - అప్పుడు.

కొడుకు తండ్రి పాదాలు తాకి—

"నాన్నా. నువ్వు జెట్టివి. జగజెట్టివి. నేను నీ కొడుకును. ఆ రోజు నేనన్నమాటలు మర్చిపో నాన్నా!" అన్నాడు. ★

కౌంట్ ఆఫ్ మాంట్ క్రిస్టో
రెండు భాగములు
ఒక్కొక్క భాగం
వెల రూ. 3-8-0
పోస్టుఖర్చు ప్రత్యేకం.
ఆంధ్రగ్రంథమాల, మద్రాసు.